

สรุปและข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยเรื่อง "วิถีทางการตลาดสัตว์น้ำทะเลในจังหวัดสงขลา" ได้ทำการสัมภาษณ์ประชากรตัวอย่าง ซึ่งประกอบด้วย ชาวประมง ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสงขลา รวม 43 ราย และ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับสัตว์น้ำทะเลในเขตอำเภอหาดใหญ่ และ อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา รวม 65 ราย รวมตัวอย่างทั้งสิ้น 108 ราย มาทำการศึกษาวិถีทางการตลาดสัตว์น้ำทะเลในจังหวัดสงขลา

พบว่า ผู้ประกอบอาชีพการประมง ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุโดยเฉลี่ยเท่ากับ 36 ปี ใ้รับการศึกษาน้อย นับถือศาสนาพุทธ ซึ่งส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในภาคใต้ รองลงมาได้แก่ภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคเหนือ ตามลำดับ และพบว่า ชาวประมงกลุ่มนี้มีรายได้ประมาณ 27,676 บาทต่อปี ทำให้ส่วนใหญ่มีรายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่าย ทั้งชาวประมงนี้ยังไม่ม้ออาชีพรองด้วย

สำหรับลักษณะการดำเนินกิจการสัตว์น้ำทะเลในจังหวัดสงขลานั้น ส่วนใหญ่เป็นเรืออวนลาก รองลงมาเป็นเรืออวนลอย และผู้ที่ให้สัมภาษณ์จะเป็นไท้กึ่งเรือ ซึ่งทำงานกับเรือประมงที่มีเจ้าของเป็นคนจังหวัดสงขลา โดยทำงานเดือนละ 20 วัน สามารถจับสัตว์น้ำทะเลได้ประมาณ 1,500 - 10,000 กิโลกรัม/ครั้ง โดยในเดือนตุลาคม - ธันวาคมสามารถจับสัตว์น้ำทะเลได้มาก ทั้งนี้ด้วยเหตุผลที่ว่า ไม่ใช่ช่วงมรสุม คลื่นลมสงบและน้ำทะเลใส แต่ระหว่างเดือนเมษายน - มิถุนายน จับสัตว์น้ำทะเลได้น้อย เพราะเป็นฤดูมรสุม และอยู่ในระหว่างเดือนที่ทางราชการห้ามจับ

ทางด้านการกำหนดราคา และวิธีการขายนั้น ขึ้นอยู่กับผู้ที่ชาวประมงนำสัตว์น้ำทะเลไปขายให้จะเป็นผู้ที่กำหนดราคา เช่น ชาวประมงขายสัตว์น้ำทะเลให้กับกิจการแปรรูป ซึ่งกิจการแปรรูปจะเป็นผู้ที่กำหนดราคา และโดยมากจะขายให้กับเจ้าประจำ ทั้งนี้เพราะชาวประมงอยู่ในฐานะลูกหนี้ เนื่องจากมีการกู้ยืมเงินเพื่อซื้อเครื่องอุปโภค หรืออุปกรณ์ในการประกอบอาชีพ ซึ่งในเดือนตุลาคม จะขายสัตว์น้ำทะเลได้ราคาต่ำสุด และขายได้ราคาดีในเดือนมีนาคม รองลงมาเดือนเมษายน ธันวาคม และมิถุนายน ตามลำดับ ในการขายสัตว์น้ำทะเลนี้ชาวประมงต้องเสียค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าเทียบเรือ ค่าแปรรูป และค่าธรรมเนียมจ้างเป็นคน

ส่วนผู้ประกอบการอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับสัตว์น้ำทะเล พบว่า การบริหารเป็นระบบครอบครัว เจ้าของกิจการมีอายุประมาณ 35 ปี นับถือศาสนาพุทธ ได้รับการศึกษาสูงกว่าชาวประมง มีภูมิลำเนาในจังหวัดทางภาคใต้ เช่น จังหวัดสงขลา นครศรีธรรมราช พัทลุง ตรัง สุราษฎร์ธานี และ ภูเก็ต ตามลำดับ โดยมีรายได้ต่อปีประมาณ 241,077 บาท และแม้ว่าจะประกอบอาชีพเกี่ยวกับสัตว์น้ำทะเล แต่ส่วนใหญ่ไม่มีเรือประมงเป็นของตนเอง

ทางคานสภาวะการตลาดสัตว์น้ำทะเล ของผู้ประกอบการพบว่า

- การรับซื้อสัตว์น้ำทะเลในแต่ละปี มีปริมาณ 600,000 กิโลกรัม คิดเป็นเงินประมาณ 9,000,000 บาท แต่เมื่อนำไปจำหน่ายต่อให้กับลูกค้า จะได้รับเงินจากการขายประมาณ 39,000,000 บาทต่อปี

- ปริมาณสัตว์น้ำทะเลในการรับซื้อจะแตกต่างกัน เนื่องจากจากฤดูกาล และข้างขึ้นข้างแรม ซึ่งเดือนที่รับซื้อมากที่สุดแก่ เดือนมกราคม กุมภาพันธ์ มีนาคม พฤษภาคม ธันวาคม และ เมษายน ตามลำดับ ส่วนเดือนที่รับซื้อสัตว์น้ำทะเลน้อย คือ เดือนพฤศจิกายน พฤษภาคม เมษายน ตุลาคม และ มิถุนายน ตามลำดับ

- สาเหตุที่รับซื้อสัตว์น้ำทะเลน้อย เกิดจากสัตว์น้ำทะเลมีน้อย เพราะเรือประมงไม่สามารถจับได้ เพราะเป็นฤดูมรสุม หรือ เป็นฤดูวางไข่ทางราชการห้ามจับ รวมทั้งมีสาเหตุจาก ชาวประมงนำสัตว์น้ำทะเลที่จับได้ไปขายที่อื่น

- ในการซื้อสัตว์น้ำทะเล จะซื้อจากชาวประมงโดยตรง และคนกลาง โดยไปติดต่อกับตนเอง หรือมีเจ้าประจำมาส่งให้ด้วย ซึ่งในการติดต่อบริษัทซื้อสัตว์น้ำทะเล จะต้องเสียค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับ ค่าภษณะ ค่าจ้างเดิน ค่าขนถ่าย ค่านายหน้า ค่ามัดจำเรือและอื่น ๆ

สำหรับวิถีทางการตลาดสัตว์น้ำทะเลในจังหวัดสงขลา ผลการวิจัยพบว่า

1. การจำหน่ายสัตว์น้ำทะเล นอกจากจำหน่ายที่จังหวัดสงขลาแล้ว ยังนำไปจำหน่ายที่จังหวัดอื่นด้วย เช่น สมุทรปราการ สมุทรสงคราม สมุทรสาคร นครศรีธรรมราช ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร ปัตตานี ตามลำดับ ด้วยเหตุผลที่ว่า เพราะความสะดวก ใกล้แหล่งหาปลา ใกล้ฝั่งทะเล และได้ราคาสูงกว่าขายที่จังหวัดสงขลา ส่วนที่ขายที่จังหวัดสงขลา เพราะเจ้าของเรืออาศัยที่จังหวัดสงขลา

2. วิธีการจำหน่ายนั้น นำมาจำหน่ายเอง โดยส่วนใหญ่ผ่านท่าเทียบเรือสงขลา องค์การสะพานปลา และท่าเทียบเรือเอกชน และจำหน่ายให้กับกิจการแพปลา พ่อค้าท้องถิ่น และ กิจการห้องเย็น ตามลำดับ ซึ่งจะมีทั้งนำไปแปรรูป และไม่มีกรรมนำไปแปรรูป

3. สัตว์น้ำทะเลที่นำไปแปรรูปเป็น ปลาแช่แข็ง ปลาป่น จะมีวิธีการตลาด คือ มีการจำหน่ายให้กับโรงงานอาหารสัตว์ ส่งออกต่างประเทศ กิจการห้องเย็น และตัวแทน ที่กรุงเทพฯ

4. สำหรับวิธีการตลาดของสัตว์น้ำทะเลที่ไม่แปรรูป ซึ่งภายหลังจากผู้ประกอบการรับซื้อแล้ว จะจำหน่ายให้กับผู้ค้าส่ง ผู้ค้าปลีก แพปลา กิจการห้องเย็น ผู้บริโภคต่าง ประเทศ และกรุงเทพฯ

5. ตลาดต่างประเทศที่ส่งสัตว์น้ำทะเลไปจำหน่าย ได้แก่ ประเทศสิงคโปร์ มาเลเซีย ญี่ปุ่น และยุโรป โดยการจำหน่ายเอง และผ่านคนกลาง

6. วิธีการขนส่ง จะใช้การขนส่งทางรถยนต์ และทางเรือ โดยการบรรจุลงไม้ ใสน้ำแข็ง

ชาวประมงหรือเจ้าของ เรือต้องประสบกับปัญหาดังนี้

- ปัญหาทางด้านราคา เนื่องจากไม่สามารถกำหนดราคาเองได้ รวมทั้ง การกำหนดราคานี้ ต้องขึ้นอยู่กับ ฤดูกาล และ ภาวะความต้องการสัตว์น้ำของตลาดด้วย

- ปัญหาเรื่องคุณภาพสัตว์น้ำทะเล เนื่องจากเรือประมงไม่มีห้องเย็น เก็บสัตว์น้ำ และน้ำแข็งมีราคาแพง เป็นสาเหตุทำให้สัตว์น้ำทะเลเสื่อมคุณภาพเร็วขึ้น อีกทั้งภาชนะที่บรรจุไม่สามารถรักษาความเป็นได้

- ปัญหาทางด้านการขนส่ง ซึ่งระบบการขนส่งนั้นไม่มีระบบการ รักษาคุณภาพสัตว์น้ำที่เพียงพอ

- ปัญหาการซื้อ - ขายสัตว์น้ำ โดยเฉพาะถ้าสัตว์น้ำชนิดใดเป็นที่ต้องการของ ตลาดมาก ก็จะมีการแย่งกันซื้อ จะทำให้ได้ราคาสูง แต่ถ่าชนิดใดไม่เป็นที่ต้องการของตลาด ก็จะมีการซื้อ - ขายในราคาต่ำ

- ปัญหาทางด้านการจำหน่าย ซึ่งโดยปกติแล้วชาวประมงสามารถเลือกได้หลายวิธี เป็นต้นว่า จำหน่ายโดยตรง จำหน่ายผ่านคนกลาง แต่ในทางปฏิบัติชาวประมงไม่มีทางเลือกจำเป็นต้องขายให้กับคนกลาง เพื่อเป็นการหักหนี้สิน

- ปัญหาปริมาณสัตว์น้ำทะเล ซึ่งมีการขาดแคลนในบางเดือน และบางระยะมีปริมาณมากเกินความต้องการ เนื่องจากผลผลิตสัตว์น้ำทะเล ขึ้นอยู่กับฤดูกาล และทางราชการห้ามจับสัตว์น้ำ จากสาเหตุอันนี้จะส่งผลให้ราคาสัตว์น้ำทะเลมีการเคลื่อนไหวขึ้นลงมาก

- ปัญหาค่าใช้จ่าย เนื่องจากในการออกทะเลแต่ละครั้งต้องใช้เวลาหลายวัน จึงจำเป็นต้องเตรียมน้ำแข็ง น้ำมัน อาหาร เครื่องอุปโภคไปด้วย และเมื่อจับได้ก็ไม่สามารถกำหนดราคาเองได้ ทำให้มีปัญหาเรื่องทุน มีผลให้มีภาระหนี้สินเกิดขึ้น เพราะมีทุนไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่าย

- ปัญหาทางด้านการตลาด เกิดจากคุณภาพของสัตว์น้ำเสื่อมคุณภาพ จาก การขนส่ง การแข่งขันการซื้อ - ขาย และค่าใช้จ่าย จึงทำให้สัตว์น้ำทะเลไม่เป็นที่ต้องการของตลาด

ทางด้านผู้ประกอบการอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับสัตว์น้ำทะเล ประสบกับปัญหาดังนี้

1. ปัญหาเกิดจากการรับซื้อสัตว์น้ำทะเล กล่าวคือ มีการแย่งที่วางภาชนะ มีการแข่งขันกันซื้อ คุณภาพของสัตว์น้ำไม่เป็นไปตามที่ ต้องการ สินค้าขาดตลาด และมีสิ่งเจือปน มีผลทำให้ราคาต่ำ

2. ปัญหาเกิดจากการจำหน่ายสัตว์น้ำทะเล ซึ่งมีปัญหาทางด้าน

- ราคาสัตว์น้ำทะเล เนื่องจากมีการรวมกลุ่มกันของผู้ค้าสัตว์น้ำ ทำให้เกิดการผูกขาดการค้าสัตว์น้ำทะเล และจะมีการกดราคาการรับซื้อ

- คุณภาพสัตว์น้ำทะเล เป็นปัญหาต่อเนื่องมาจากการที่ชาวประมงไม่มีห้องเย็น หรือใส่ น้ำแข็งน้อย ทำให้คุณภาพของสัตว์น้ำเสื่อม เมื่อผู้ประกอบการรับซื้อก็ทำให้รับปัญหานี้

- มาตราฐานสัตว์น้ำทะเล เนื่องจากเป็นระยะที่จับสัตว์น้ำทะเลได้น้อย หรือ เป็นฤดูห้ามจับ ทำให้มีปัญหาเรื่องสัตว์น้ำทะเลไม่ได้มาตรฐานตามที่ต้องการของตลาด

- การขนส่ง เนื่องจากวิธีการขนส่ง ไม่ว่าจะเป็นทางรถไฟ ทางเรือ และทางรถยนต์ ยังไม่มีระบบการป้องกันความเย็น หรือไม่มีห้องเย็นจะมีผลให้คุณภาพของสัตว์น้ำทะเลเสื่อมเร็ว

- การจำหน่าย และการเงิน ถ้าสัตว์น้ำทะเลชนิดใดเป็นที่ต้องการของตลาดก็สามารถขายได้ก็ หรือมีการแย่งกันซื้อ แต่ถ้าชนิดใดตลาดต้องการน้อย จะทำให้ขายไม่ได้ ส่วนปัญหาทางการเงินนั้น เกิดจากไม่สามารถเก็บเงินจากผู้ซื้อได้

- การส่งออก ซึ่งมีปัญหาในเรื่องคุณภาพของสัตว์น้ำทะเล มีสิ่งเจือปน และ ระบบข่าวสารการตลาด รวมทั้งความไม่แน่นอนของนโยบายรัฐบาล

ท้ายที่สุดในการศึกษาถึงวิถีทางการตลาดสัตว์น้ำทะเลในจังหวัดสงขลา พบว่า ชาวประมง หรือ เจ้าของเรือเมื่อจับสัตว์น้ำทะเลได้แล้ว ก็จะจำหน่ายผ่านคนกลางเพื่อจำหน่ายคือให้กับลูกค้าของตน และชาวประมงไม่มีอำนาจในการต่อรองราคา เพราะต้องขายให้คนกลางเจ้าประจำซึ่งอยู่ในฐานะเจ้าหนี้ของตน ทั้งส่วนใหญ่ชาวประมงมีรายได้ไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่าย และไม่มามีพรอง สิ่งที่สำคัญจากการวิจัยพบว่า เมื่อเปรียบเทียบกันระหว่างชาวประมงกับผู้ประกอบการแล้ว ชาวประมงมีรายได้น้อยกว่าผู้ประกอบการ แต่ทั้งชาวประมงและผู้ประกอบการมีปัญหาที่ต้องประสบคือ ความไม่แน่นอนของราคาสัตว์น้ำทะเล การรักษาคุณภาพ การขนส่ง การแข่งขันกันซื้อ - ขาย ปัญหาการจำหน่าย ปัญหาค่าใช้จ่าย และ ปัญหาการตลาด

* ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเกี่ยวกับ "วิถีทางการตลาดสัตว์น้ำทะเลในจังหวัดสงขลา" สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางให้ข้อเสนอแนะในแง่นโยบายและมาตรการ เพื่อสามารถยกระดับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ดังต่อไปนี้

ประการที่ 1 รัฐบาลควรแก้ไขปัญหาการเสียเปรียบทางการค้าของชาวประมง เนื่องจากชาวประมงขายสัตว์น้ำได้ราคาต่ำ แต่ผู้บริโภคซื้อในราคาแพง โดยควรพยายามให้ชาวประมงมีบทบาทต่อระบบการจำหน่าย ซึ่งควรพยายามตัดขั้นตอนทางการตลาดของคนกลางให้น้อยลง รวมทั้งพยายามสร้างอำนาจการต่อรองของชาวประมงด้วยการให้มีการรวมกลุ่มเป็นสมาคม หรือสหกรณ์ที่ถูกองค์การกฎหมาย ทั้งนี้เพื่อจะทำให้ได้รับบริการทางค่านิยมเงินจากสถาบันการเงินง่ายขึ้น และ การเอาเปรียบทางการค้าของคนกลางจะลดน้อยลง

แต่การรวมกลุ่มเพื่อดำเนินงานทางด้านการตลาด ได้หรือไม่ขึ้นอยู่กับบทบาท
ของคนกลางในท้องถิ่นนั้น ๆ

ประการที่ 2 ควรมีการจัดตั้งห้องเย็น ณ สะพานปลา หรือทำเทียบเรือให้เพียงพอ
กับความต้องการ เพื่อสามารถยกระดับราคาสัตว์น้ำทะเลให้สูงขึ้น ทั้งนี้เพราะถ้ามีห้องเย็น
อย่างเพียงพอ ทางราชการสามารถเข้าไปดำเนินการช่วยรับซื้อสัตว์น้ำของชาวประมง เพื่อ
ยกระดับราคาให้สูงขึ้น แต่ถ้าห้องเย็นมีจำนวนน้อยไม่พอกับความต้องการ อาจทำให้เกิดปัญหา
เนื่องจากสัตว์น้ำ ถ้ามีการเก็บรักษาไม่ถูกต้องจะเน่าเสียได้ง่าย และโดยเฉพาะอย่างยิ่งจังหวัด
สงขลาถือว่าเป็นแหล่งศูนย์กลางของตลาดสัตว์น้ำทะเลในแถบภาคใต้

ประการที่ 3 รัฐบาลควรหาทางลดค่าใช้จ่ายให้กับชาวประมง เนื่องจากผลการ
วิจัยพบว่า ชาวประมงมีภาระหนี้สินจนทำให้ไม่สามารถมีบทบาทในทางการค้า เนื่องจากมีปัญหาค่า
ใช้จ่ายต่าง ๆ ดังนั้น เพื่อให้ชาวประมงมีรายได้สมมูลกับค่าใช้จ่าย หรือมีกำไรเพียงพอ
ที่จะดำเนินการต่อไปอย่างมั่นคงได้ รัฐบาลก็ควรมีวิธีการช่วยเหลือที่เหมาะสม โดยการยกเว้น
หรือลดภาษีเครื่องยนต์ อะไหล่ อุปกรณ์ และเครื่องมือเครื่องใช้ในการประมง ตลอดจนควรมี
การควบคุมราคาปัจจัยการผลิตอื่น ๆ ให้เป็นธรรมด้วย

นอกจากนี้รัฐบาลควรจำกัดอุตสาหกรรมการค้าเรือประมง เพื่อเป็นการเพิ่มประ
สิทธิภาพในการจับสัตว์น้ำทะเลด้วย เพราะในปัจจุบันมีจำนวนเรือประมงออกทะเลมากเกินไป
ไม่ได้สัดส่วนที่เหมาะสมกับจำนวนสัตว์น้ำที่จับได้ หรืออาจใช้วิธีการลดจำนวนเรือที่ต้องออกทะเล
ให้น้อยลง

ประการที่ 4 เนื่องจากปัญหาหลายประการที่ชาวประมงต้องประสบอยู่ ซึ่งจะ
ส่งผลให้ชาวประมงต้องเลิกการประกอบอาชีพการประมงก็เป็นได้ โดยเฉพาะเจ้าของเรือขนาดเล็ก
เล็ก ดังนั้นรัฐบาลควรมีการส่งเสริมให้ประกอบอาชีพอื่น โดยเฉพาะการเลี้ยงสัตว์น้ำตามชายฝั่ง
เช่น การเพาะเลี้ยงกุ้ง การเลี้ยงปลา

จากการผลการวิจัย พบว่า มีปัญหาการแข่งขันกันซื้อ - ขายกุ้ง เนื่องจากเป็นที่
ต้องการของตลาดต่างประเทศ ดังนั้น ถ้ารัฐบาลให้การส่งเสริมจะช่วยลดปัญหาการแข่งขันกัน
ซื้อ - ขายกุ้งได้บ้าง

ประการที่ 5 การจัดตั้งท่าเทียบเรือให้เพียงพอกับความต้องการของชาวประมง และ ควรให้มีขนาดกว้างเพื่อสามารถใช้ประโยชน์ได้ เพราะถ้าท่าเทียบเรือแคบแล้ว ทำให้ไม่สามารถใช้ประโยชน์ได้ อีกทั้งจะทำให้ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการขนส่งสินค้าด้วย ถ้าหากรัฐบาล มีปัญหาในเรื่องงบประมาณ ไม่สามารถสร้างท่าเทียบเรือเพิ่มขึ้นให้ทันเหตุการณ์ได้ ก็ควรอนุญาต ให้ชาวประมง และผู้ค้าสัตว์น้ำร่วมกันสร้างท่าเทียบเรือ

ประการที่ 6 รัฐบาลควรควบคุมให้องค์การสะพานปลาควบคุมการค้าเนินงาน ของแพปลาอย่างจริงจัง ในเรื่องการประมูลจำหน่ายสัตว์น้ำทะเล ทั้งนี้เพราะ องค์การสะพาน ปลาไม่สามารถควบคุมการค้าเนินงานของแพปลาได้ ทำให้ผู้ค้าเนินการประมูลไม่ซื่อตรง โดยเฉพาะถ้าสัตว์น้ำชนิดนั้นมีราคาแพง ซึ่งผู้ค้าเนินการประมูลจะลงราคาสัตว์น้ำทะเลที่ขายได้ใน บัญชีต่ำกว่าที่ผู้ซื้อต้องจ่ายจริง มีผลให้องค์การสะพานปลาและชาวประมงเสียผลประโยชน์

นอกจากนี้ ชาวประมงควรมีการรวมกลุ่มกันจัดตั้งแพปลาของตนเอง เพื่อชดเชย ปัญหาต่าง ๆ

ประการที่ 7 องค์การของรัฐบาลควรเข้าไปแทรกแซงในระบบการตลาดให้มากขึ้น รวมทั้งการสร้างมาตรการที่ทำให้การประมูลราคาสัตว์น้ำ อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อเป็นการ กิ่งราคาสัตว์น้ำที่ชาวประมงควรจะได้รับให้สูงขึ้นตามความเหมาะสม แต่ในการประมูลราคานั้น จะถูกกำหนดขึ้นโดยปริมาณสัตว์น้ำที่มีอยู่ และปริมาณความต้องการในขณะนั้นด้วย

ประการที่ 8 ภัยความสะควกและรวดเร็ว จึงทำให้นิยมบรรทุกสัตว์น้ำ โดย ทางรถยนต์ มากกว่าพาหนะอื่น ๆ ดังนั้นเพื่อไม่ให้สัตว์น้ำเน่าเสียง่าย ควรมีการปรับปรุงระบบ การป้องกันความเย็นในพาหนะบรรทุก รวมทั้งปรับปรุงอุปกรณ์ และเครื่องมือให้มีประสิทธิภาพ และควรสร้างห้องเย็นในเรือประมง เพื่อช่วยลบลบปัญหาเรื่องคุณภาพของสัตว์น้ำเสื่อมสภาพได้ และควรมีการฝึกอบรมชาวประมง ให้มีความชำนาญ และรู้จักรักษาคุณภาพความสดของสัตว์น้ำ

ประการที่ 9 เพื่อแก้ไขปัญหาเรื่องสัตว์น้ำทะเลไม่เพียงพอกับความต้องการ รัฐบาล ควรให้ความสนใจเรื่อง แหล่งการประมงของไทย โดยเฉพาะเรื่องการขยายเขตน่านน้ำ และ หาช่องทางในการทำการประมงร่วมกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยเฉพาะประเทศที่มีสัตว์น้ำอุดมแก่ ยิ่งขาดอุปกรณ์เครื่องมือ เครื่องใช้ในการทำการประมง ซึ่งนับว่าทำให้อาณาเขตการทำประมง ของไทยกว้างขึ้น และลบลบปัญหาเรื่องการลวงล่าน่านน้ำได้

นอกจากนี้ควรส่งเสริมให้มีการเพิ่มประสิทธิภาพในการจับสัตว์น้ำให้มากขึ้น โดยการสนับสนุนการใช้วนลอย และวนลอมจับ เพราะสามารถจับสัตว์น้ำ โดยเฉพาะปลาที่มีมูลค่าสูงกว่าการจับปลาโดยใช้วนลาก ทั้งการสิ้นเปลืองน้ำมันจะน้อยกว่าการใช้วนลากด้วย นับว่าจะเป็นการเพิ่มรายได้ให้กับชาวประมง และลดปริมาณการใช้ น้ำมันเชื้อเพลิงได้อีกด้วย

ประการสุดท้าย รัฐบาลควรมีการตรวจสอบ และให้ความสนใจต่อสัตว์น้ำทะเลที่จะส่งออกให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ โดยเฉพาะเรื่องคุณภาพต้องมีความสะอาดสูง ไม่มีกลิ่น จะส่งผลทำให้จำหน่ายได้ในราคาที่สูงพอๆกับประเทศอื่น ๆ ได้ และควรมีการพิถีพิถันในเรื่องการคัดขนาด ควรเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด สิ่งที่สำคัญที่สุด คือ ความรวดเร็วในการขนส่งควรให้ทันตามกำหนด และ เพื่อไม่ให้มีการสูญเสียตลาดต่างประเทศ ควรที่จะดูแลเรื่องความซื่อสัตย์ การชั่งน้ำหนักสัตว์น้ำทะเลด้วย พร้อมทั้งควรจัดระบบข่าวสารการตลาด และ ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อความสะดวกรวดเร็วของการสื่อสารทางไปรษณีย์ จะทำให้ชาวประมงทราบการเคลื่อนไหวทางการตลาด ทั้งในประเทศ และตลาดต่างประเทศ โดยเฉพาะการเคลื่อนไหวของราคา